

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.051/2025/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Ügyvédi Iroda 1 (cím5, ügyintéző Dr. Kúspér Zsolt ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím1.) **felperesnek**, jogi képviselő 1 jogtanácsos által képviselt **Alperes1** (cím6.) **alperes** ellen munkaviszony íránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 14.M.70.670/2024/17. számú ítélete ellen, a felperes 18. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes jogviszonyát, ezért a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyát helyreállítja azzal, hogy a munkaviszony helyreállítását követően keletkezett, a munkaviszonyban töltött időhöz kapcsolódó jogosultság tekintetében a munkaviszony megszüntetése (megszűnése) és annak helyreállítása közötti tartamot munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni.

A bíróság a másodfokú perköltség összegét 375.000 (háromszázhetvenötezer) forintban állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2014. április 1. napjától kezdődően 2023. május 15. napjáig mentőgépkocsi-vezető/mentő-technikus munkakörben, majd 2023. november 2. napjától raktáros/rakodómunkás munkakörben állt alperes alkalmazásában.

[2] A felperes 2020. január 1. napjától alperes munkáltatónál képviselettel rendelkező magyarországi megyei képviselőként, 2023. november 15. napjától elnökként látja el feladatait. Felperes szakszervezeti tevékenységének biztosítására — a szakszervezet döntése alapján a jogalkotó által biztosított — munkaidő-kedvezményt vett igénybe, a munkaideje teljes időtartamára.

[3] A mentődolgozók az őket érintő problémáikat a szakszervezetet vezető tisztségviselőin — elnök, alelnök, titkár, elnökségi tag - keresztül hozzák a szakszervezet tudomására; e-mailben, a közösségi oldalakon elérhető privát üzenetben, telefonon, sms-ben, stb.

[4] tanúl mentőápoló 2024. január 17. napján utasítást kapott, hogy menjen ki egy trombózisos beteghez, akinek a szállítását kérték. A hosszú várakozás miatt a beteghez kihívtak egy magán mentőautót, amivel beszállították a kórházba. tanúl mentőápoló, akit a felperes személyesen nem ismert, megküldte a felperes részére az esetlapot, az Alperes1 dolgozók zárt közösségi média csoportjában, ahol a felperes szakszervezeti elnökként van jelen.

[5] A felperes ezen eset megbeszélését és egyeztetését a munkáltatóval nem kezdeményezte. A felperes az esetlapot a szakszervezet elnöksége elé tárta, mint elnök javaslatot tett, hogy tegyenek egy nyilatkozatot a média felé. A felperes, egyéb érdekelt1 alelnök, egyéb érdekelt2 titkár, egyéb érdekelt3 elnökségi tag úgy döntöttek, hogy ezt az esetlapot továbbítják a média felé, alátámasztva a szakszervezet álláspontját, amit rendszeresen elmondanak és nyilatkozatok formájában ismertetnek a médiában, hogy milyen hibák tapasztalhatók a Alperes1nél. (Elnökség szám2 számú Elnökségi határozata)

[6] A felperes egyéb érdekelt4 riporterrel tartott a kapcsolatot. A vele skype-on történt megbeszélés során a felperes hangsúlyozta, hogy a Alperes1nél kapacitáshiány van, de a felperes szóbeli nyilatkozata nem került adásba, csak a perbeli esetlap.

[7] A perbeli esetlap továbbítása a médiához május közepén történt. Az műsor1ban 2024. május 25. napján 18 órakor az esetlap vágóképként jelent meg, az Alperes1 májusban felmerült szoftverátállási problémáinak az illusztrálására. A vágóképen látható volt a beteg keresztnéve, életkora és diagnózisa, mint különleges adatok, továbbá a riasztás ideje. A híradás tartalmának és az esetlapnak nem volt köze egymáshoz.

[8] Az alperes belső vizsgálatot kezdeményezett, melynek során meghallgatta tanúlt, az adatlaphoz kapcsolódó mentőfeladat ellátásában részt vett mentőápolót. A munkavállaló a 2024. június 4. napján történt meghallgatása során elismerte, hogy a fényképfelvételt mobiltelefonjával saját maga készítette, mely nyilatkozatát 2024. június 5. napján azzal egészítette ki, hogy a fényképfelvételt az ismert közösségi oldal Alperes1 dolgozók csoportján belül a alkalmazás2 üzenetküldő alkalmazáson keresztül magánüzenetben a felperes részére továbbította.

[9] Az alperes 2024. június 14. napján meghallgatta a felperest, az tévécsatorna1 által, a 2024. évi május 25. napján megjelent riportban bemutatott dokumentummal kapcsolatban.

[10] A felperes 2024. június 26. napján kézhez vette a 2024. évi június hónap 25. napján kelt, szám1 iktatószámú „Egészségügyi szolgálati jogviszony megszüntetése azonnali hatályú felmondással az Mt. 64. § (1) bekezdés c) pontja alapján” megnevezésű alperes munkáltató felperes munkaviszonyát megszüntető egyoldalú nyilatkozatát, mely dokumentum indokolása rögzítette, hogy „a csatorna1. „műsor1” című, 2024. május 25. napján 18 órakor vetített műsorában olyan kép jelent meg, amely egy konkrét mentőfeladat adatlapja. A kép egy 2024. január 17-én történt betegszállítás adatait tartalmazta. Az Alperes1nél rendszeresített és használatban lévő intelligens fedélzeti terminálról készített fényképfelvételen a mentőfeladat adatlap részlet látható, többek között a beteg keresztnéve, életkora és diagnózisa, mint különleges adatok, továbbá a riasztás ideje.”

Kereset

[11] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2024. június 26. napján közölt azonnali hatályú felmondás jogellenes, mert indokolása nem valós, nem okszerű és nem világos, az nem felel meg az indokolással szemben támasztott jogszabályi követelményeknek, erre tekintettel a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg. Jogkövetkezményként kérte, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyát a bíróság állítsa helyre azzal, hogy a jogviszony helyreállítását követően keletkezett, a munkaviszonyban töltött időhöz kapcsolódó jogosultság tekintetében a jogviszony megszüntetése (megszűnése) és annak helyreállítása közötti tartamot munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni. Továbbá kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest elmaradt munkabér jogcímén 1.624.433 forint és annak 2024. évi, augusztus hónap 11. napjától a kifizetés napjáig számított, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

[12] Indokolásul előadta, hogy a felperes az érintett mentőápolóval sem raktárosként, sem pedig magánemberként nem váltott semmilyen üzenetet, illetőleg nem kapott alperes által állított olyan fényképfelvételt, amelyet a szolgálatközben az alkalmazás1 kijelzőjéről készített mobiltelefonon.

[13] Felperes az alperesnél képvisellel rendelkező Szervezet1, mint legnagyobb szakszervezet elnökeként a mentődolgozókkal való szoros kapcsolattartás, valamint a munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeiknek az előmozdítása és megvédése érdekében, a szakszervezet hivatalos kommunikációs csatornáit (weboldal, e-mail, közösségi média közösségi oldal) mellett, jelen van több közösségi oldalon, így többek között a közösségi média oldalon fellelhető, aktív mentődolgozók részére létrehozott „Alperes1 Dolgozók” privát csoportban is.

[14] A mentődolgozók az őket érintő problémáikat a szakszervezetet vezető tisztségviselőin - elnök, alelnök, titkár, elnökségi tag - keresztül hozzák a szakszervezet

tudomására; e-mailben, a közösségi oldalakon elérhető privát üzenetben, telefonon, sms-ben, stb. A szakszervezet az Alapszabályában rögzített cél elérése érdekében pedig mindent megtesz a mentődolgozók munkajogi és szociális érdekeinek képviselése érdekében azért, hogy „a) az érdekvédelem jogi garanciái bővüljenek, s olyan működőképes, alkupozíción nyugvó érdekegyeztetési rendszer jöjjön létre, amely megteremti a mentődolgozók körében az európai uniós szintű kereseti, szociális viszonyokat, b) egységesen és hatékonyan képviselje és érvényesítse az Alperes1 által foglalkoztatott munkavállalók — a továbbiakban: mentődolgozók - sajátos társadalmi, gazdasági, szakmai, szociális és kulturális érdekeit; továbbá c) fellépjen a mentő, mint hivatás állami és társadalmi, anyagi és erkölcsi elismeréséért, valamint a mentődolgozók személyiségi és állampolgári jogainak érvényesítéséért; és d) foglalkozása körében végzett munka közben vagy azzal összefüggésben balesetet szenvedett mentődolgozók számára a megmaradt képességeikre építve a legmagasabb szintű, számára tartós foglalkozást és önmegvalósítási lehetőséget biztosító foglalkoztatást elősegítése, támogatása, érdekeinek védelmét ellátása, valamint e) a nyugdíjas mentődolgozók szociális érdekeinek képviselését felvállalja.” [Alapszabály 2. S (2) bek-]. (1/F/12)

[15] A felperes előadta, hogy a privát közösségi média oldal adatlapján szakszervezetnél betöltött tisztsége kerül megjelenítésre, valamint a személyét megjelenítő profilképen szintén a vezető tisztségviselővé választásakor készült hivatalos fénykép jelenik meg. Következésképpen felperes bármely közösségi média posztja megjelenítésekor, ideértve az „Alperes1 Dolgozók” csoportját is, valamint alkalmazás2 üzenetváltásakor szakszervezeti tisztségviselőként azonosítható, nem pedig az alperessel egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatott raktáros munkakörben foglalkoztatott mentődolgozóként.

[16] Hivatkozott arra, hogy az érintett mentőápoló a felperest, mint szakszervezeti vezetőt kereste meg és hívta fel a figyelmét egy olyan szinte mindennapossá vált mentésirányítási problémára, amely nemcsak a mentődolgozók mindennapjait befolyásolja hátrányosan, hanem ezáltal a lakosság mentéshez való joga jelentős mértékben sérülnek.

[17] Mindebből pedig az következik, hogy alperesi azonnali hatályú felmondás indokolásában hivatkozott tényállítás nem felel meg a valóságnak, ezért a tényeknek meg nem felelő indokolása okán az alperesi azonnali hatályú felmondás nemcsak, hogy nem fogadható el, de nem alapozza meg felperes szemben a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt intézkedést.

Ellenkérelem

[18] Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

[19] Előadta, hogy az azonnali hatályú felmondást megalapozó felperesi magatartást érintő tényállítás, ahogyan azt az azonnali hatályú felmondás is tartalmazza, a csatorna1. „műsor1” című, 2024. május 25. napján 18 órakor vetített műsorában olyan vágókép jelent meg, amely egy konkrét mentőfeladat adatlapját jeleníti meg. A riport online formában továbbra is elérhető és hozzáférhető az tévécsatorna1.hu internetes felületen. A kép egy 2024.

január 17-én ténylegesen is megtörtént, tehát valós betegszállítás adatait tartalmazta. Az alperesnél, mint az állam által biztosított mentési, egészségügyi szolgáltatási közfeladatot ellátó szervnél rendszeresített és használatban lévő intelligens fedélzeti terminálról (IFI) készített fényképfelvételen a mentőfeladat adatlap részlet látható, többek között a beteg keresztnéve, életkora és diagnózisa, mint különleges adatok, továbbá a riasztás ideje. A beteg vezetéknevét és a hívó telefonszámát a felvételen kitakarták. A fenti körülményekből alappal levonható az a következtetés, hogy a különleges személyes adatnak minősülő egészségügyi adatokat tartalmazó adatlapról egy ahhoz hozzáférő személy fotót készített, melyet – közvetlen vagy közvetett formában – eljuttatott az tévécsatorna szerkesztőségéhez, melyet a tévétársaság a hírműsorában egy egyszerű vágóképként illusztrációként felhasznált.

[20] A riport a 2024. május végén az alperes informatikai rendszerében beálló szoftverátállással kapcsolatos problémát kívánt bemutatni, melyhez szemléltetésül egy a bemutatni kívánt eseménnyel semmilyen módon összefüggésben nem álló korábbi, januári esetlapot használt fel. A fentiek nyomán alperes belső vizsgálatot kezdeményezett, melynek során meghallgatásra került az adatlaphoz kapcsolódó mentőfeladat ellátásában részt vett mentőápoló. Az érintett dolgozó 2024. június 4. napján történt meghallgatása során elismerte, hogy a fényképfelvételt mobiltelefonjával saját maga készítette, mely nyilatkozatát 2024. június 5. napján azzal egészítette ki, hogy a fényképfelvételt az ismert közösségi oldal Alperes1 dolgozók csoportján belül a alkalmazás2 üzenetküldő alkalmazáson keresztül magánüzenetben a felperes részére továbbította. A fentiekről történt tudomásszerzést követően alperes 2024. június 14. napján meghallgatta felperest, melynek során felperes nem adott érdemi tájékoztatást.

[21] Az alperes birtokába jutott továbbá egy közösségi oldalon folytatott beszélgetés, ami a felperes és az ügyben érintett mentőápoló között zajlott. A beszélgetésből kiderül, hogy a felperes rendszeresen jut hozzá beteg dokumentumokhoz, amiket felhasznál annak érdekében, hogy alperessel szembeni állításait bizonyítani tudja. A felperes így tett jelen per tárgyát képező esetben is, a hozzá eljuttatott dokumentumot felhasználta, abból a célból, hogy készülhessen egy, az alperest kedvezőtlen színben bemutató riport.

[22] Álláspontja szerint a felperes jogosulatlanul fért hozzá egy különleges személyes adatnak minősülő egészségügyi adatokat tartalmazó dokumentumhoz, melynek tényét nem jelentette, és harmadik személynek vagy közvetlenül a televíziós társaságnak azt továbbította, abból a célból, hogy az alperes működését kedvezőtlen színben mutassa be a nyilvánosság számára. A felperes meghallgatása során semmilyen érdemi információval nem szolgált a fenti tényekről.

[23] Az alperes megítélése szerint, a munkáltató intézkedése, a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetése indokolt és okszerű volt, ugyanis felperes lényeges kötelezettségzegést valósított meg, mellyel kapcsolatban a szándékosság, illetve a súlyosan gondatlanság megállapítható.

[24] A felperes részére a különleges személyes adatnak minősülő beteg adatokat tartalmazó esetlap továbbításra került, a felperes ennek tényét nem jelentette sem az adatvédelmi tisztviselőnek, sem közvetlen felettesének. A felperes továbbá olyan

betegdokumentációba nyert betekintést, amelynek megtekintéséhez munkaköréből adódóan és egyéb jogalap hiányában sem volt jogosult.

[25] A felperes az egészségügyi dokumentációról készült fotót nem csak birtokolta, de azt továbbította az csatorna1. részére vagy olyan harmadik személy részére, aki azt az csatorna1. részére továbbította, ugyanis a beteg adatokat tartalmazó egészségügyi dokumentáció (esetlap) egy országos szintű médiumhoz, az csatorna1. televíziós csatornához került, amely csatorna azt fő műsor idejében, hírműsorában vágóképként felhasználva bemutatta.

[26] A felperes magatartása jelentős kötelezettségszegést valósított meg, mely a munkáltatói érdeket és a munkakör ellátásához szükséges bizalmat súlyosan megsértette. A magatartásával a munkaköri feladatai ellátása során, valamint munkaidején kívül is hozzá kell járulnia, továbbá meg kell erősítenie az egészségügyi ellátásba vetett bizalmat, mely a munkáltató részére kiemelt jelentőséggel bír.

Az elsőfokú bíróság határozata

[27] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 124.000 forint elsőfokú perköltséget.

[28] Az elsőfokú bíróság az egybehangzó tanúvallomások alapján megállapította, hogy a felperes 2024. február – március környékén tanúltól kapta meg az esetlapot, amit a szakszervezet elnöksége elé tárt, de a munkáltatónál nem kezdeményeztek egyeztetést. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes részére, mint a szakszervezet elnöke részére került a beteglap továbbításra. A felperes egyéb érdekeltnek szakszervezeti elnökként tett nyilatkozatot. Ezt követően a felperes 2024. május közepe felé továbbította a perbeli esetlapot anonimizált formában, amely 2024. május 25. napján vágóképként, egy teljesen más témában került adásba.

[29] Az elsőfokú bíróság a 2025. január 14. napján tartott tárgyaláson megtekintette az műsor1 című műsor perbeli esetre vonatkozó részét. Megállapította, hogy a felmondásban rögzített kép valóban megjelent, azaz tartalmazta egy mentőfeladat adatlapját. A kép a 2024. január 17-én történt betegszállítás adatait tartalmazta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, a perbeli esetlapnak a médiában történő bemutatása a társadalomban azt a benyomást alakíthatta ki, hogy betegdokumentumok kikerülhetnek a médiához, ami az alperesbe vetett bizalomvesztéséhez vezethet.

[30] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes cselekménye a perbeli esetlapnak a médiához való továbbításával, a szakszervezetnek az Mt.-ben rögzített céljának nem felelt meg. Kapacitáshiány és/vagy kommunikációs probléma felmerülése okán, mint szakszervezeti elnök az esetlapnak a médiához való továbbításával, a munkáltatóval történt egyeztetés mellőzésével, nem mozdította elő a munkavállalók érdekeit, nem védte meg

azokat, ellenben a munkáltató jogos gazdasági érdekét a munkáltató működésébe vetett közbizalmat veszélyeztette.

[31] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy esetlapnak a médiához való kikerülése az Alperes1 társadalmi megítélését, jó hírnevét jelentős és súlyos mértékben rombolta, az állampolgároknak egy olyan meggyőződést alakíthatott ki, hogy az Alperes1 által kezelt egészségügyi adataik bármikor nemcsak jogosulatlan személy birtokába kerülhetnek, de azokat a Alperes1 egy országos szintű hírműsorhoz bármikor továbbíthatja, amelyet illusztrációként felhasználhatja.

[32] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el azon felperesi érvelést, hogy a betegadatok kezelésének, illetve továbbításának célja a mentődolgozók mellett a mentéshez való jogon alapuló társadalmi érdek volt. Ellenben a perben irányadó felperesi magatartás nyilvánvaló munkavállalói érdek érvényesítésével nem jár, de a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek és jó hírnevének csorbítására alkalmas volt, különös tekintettel az alperes tevékenységi körének társadalomban betöltött szerepe folytán, mivel az egyén a legkiszolgáltatottabb élethelyzetében szorul rá, veszi igénybe a munkáltató szolgáltatását. A fentiekből egyértelműen következik, hogy még nyilvánvaló érdekképviselési tevékenység sem jogosíthatja fel korlátlanul a felperesi szakszervezeti tisztségviselőt arra, hogy a munkáltató jogos gazdasági érdekeit és jóhírnevét – szakszervezeti minőségére hivatkozva – bármilyen terjedelemben és módon, a munkaviszonyára irányadó szabályokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyva veszélyeztesse, illetve megsértse.

[33] A szakszervezeti tevékenységnek pedig egyáltalán nem része az Mt. 234.§ (3) bekezdése alapján meghatározott tiltott magatartás, hogy az alperest érintő bizalmas információkat, valamint dokumentumokat a médiának átadjon. Ezt akkor sem teheti meg a szakszervezeti tisztségviselő, ha nem áll munkaviszonyban az adott munkáltatóval. Helytálló az az alperesi hivatkozás, hogy a szakszervezeti tevékenység nem sértheti a munkáltató jóhírnevét, valamint harmadik személyek, jelen esetben a betegek jogait. A felperest szakszervezeti minősége sem hatalmazza fel arra, hogy érzékeny betegadatok tartalmazó betegdokumentációt, még akár anonimizált formában tárjon fel harmadik személyek felé, különösen nem a nagy nyilvánosság elé. A betegek egészségügyi ellátásba vetett bizalmának legalapvetőbb garanciája, hogy egészségügyi dokumentációjuk kezelése során az orvosi titokhoz fűződő joguk biztosítva legyen, mely betegjog súlyosan sérült a felperes magatartásával, hiszen valós esetlapot küldött meg a médiának.

[34] Az elsőfokú bíróság hivatkozott az Mt. 8.§-ában foglaltakra, miszerint a munkavállaló munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amely – különösen munkavállaló munkakörének jellege, a munkáltató szervezetében elfoglalt helye alapján – közvetlenül és ténylegesen alkalmas a munkáltatója jó hírnevének, jogos gazdasági érdekének, vagy a munkaviszony céljának veszélyeztetésére.

[35] Súlyosbítja a felperes magatartását, hogy a médiának megküldés előtt az alperessel konzultációt egyáltalán nem kezdeményezett, következésképpen az együttműködési kötelezettségét megszegve, a mértéktartás követelményét mellőzve járt el.

[36] A fentiek alapján a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a jogviszonyának a fenntartását lehetetlenné tette.

Fellebbezés

[37] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetének való helyt adást kért. Továbbra is fenntartotta, hogy az alperes azonnali hatályú felmondása jogellenességének jogkövetkezményeként a bíróság állítsa helyre az egészségügyi szolgálati jogviszonyát azzal, hogy a munkaviszony helyreállítását követően keletkezett, a munkaviszonyban töltött időhöz kapcsolódó jogosultság tekintetében a munkaviszony megszüntetése és annak helyreállítása közötti időtartamot munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni. Kérte az alperes kötelezését 2.431.563 forint elmaradt munkabér és annak kamata, továbbá első-, és másodfokú perköltség megfizetésére.

[38] Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[39] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályhelyek téves értelmezésével, illetve a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, bizonyítékok hiányában állapította meg az ítéletében megjelölt azonnali hatályú felmondásban szereplő indok valóságát.

[40] Az elsőfokú ítélet nem tartalmazza egyértelműen, hogy a bíróság mely felmondási okot találta valósnak és melyet nem. Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokain több esetben túlterjeszkedett, ítéletében olyan okokra hivatkozik – munkáltatói jogos érdekek sérelme, felperes nem látott el szakszervezeti érdekvédelmi tevékenységet, közbizalom sérelme – amelyek az azonnali hatályú felmondásban nem szerepelnek, így ezeket nem is vizsgálhatta volna, ezekre nem lehetett ítéletet alapítani.

[41] Álláspontja szerint jelentős tény, hogy a felperes szakszervezeti tisztségviselő, aki a perbeli alperes által kifogásolt magatartás esetén, munkavállalói érdekképviselési tevékenysége körében járt el, mivel a Szervezet1 szakszervezeti elnöke. Az elsőfokú bíróság ezt a tényt, illetve az ezzel járó jogosultságokat és kötelezettségeket nem vette figyelembe, illetve a vonatkozó jogszabályhelyeket helytelenül alkalmazta.

[42] A felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő e minőségében ismerte meg a hozzá eljuttatott „különleges személyes adatnak minősülő betegadatokat tartalmazó esetlap” dokumentációt. Ezt eljuttatta az elnökség tagjai részére, másrészt az elnökség döntése alapján e minőségben küldte meg a média részére anonimizált formában. Ez a felperesi magatartás semmiképpen nem minősülhet olyan munkavállalói kötelezettségszegésnek, amely alapot adhat az azonnali hatályú felmondásra. A felperes, mint szakszervezeti vezető nem lehet hátrányosabb helyzetben azért, mert egészségügyi szolgálati jogviszonyban áll az alperessel, a szakszervezeti érdekvédelmi tevékenységét erre tekintettel a munkáltató nem korlátozhatja.

[43] A felperes álláspontja szerint a felmondás nem felel meg a valós indokolás követelményének. Az igazság az, hogy a felperes az érintett mentőápolóval sem raktárosként, sem magánemberként nem váltott semmilyen üzenetet, illetőleg nem kapott az alperes által állított olyan fényképfelvételt, amelyet szolgálat közben az alkalmazás1 kijelzőjéről készített mobiltelefonon.

[44] Hivatkozott arra, hogy jogszerű felmondási indokként csak olyan tény, körülmény hozható fel, amelyből következik a munkaviszony megszüntetése. E körben hivatkozott az MK 95. számú állásfoglalásra.

[45] Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság nem különítette el kellőképpen a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyból fakadó kötelességeit és a szakszervezetben betöltött tisztségéből fakadó tevékenységeket. A kialakult bírói gyakorlat szerint a szakszervezeti tisztségviselőnek érdekképviselési tevékenysége során kifejtett ténykedése, nyilatkozata a munkaviszonyban tanúsított magatartásától elhatárolandó. A jelen esetben az alperes a felperest, a szakszervezeti tevékenysége során kifejtett eljárása miatt szankcionálta.

[46] Előadta, hogy a felperes szakszervezeti tisztségviselőként kereste meg az érintett mentőápoló, aki azzal, hogy szolgálatteljesítés közben – az alperesnél rendszeresített és használatban lévő intelligens fedélzeti terminálon kezelt – mentő-feladatlapról mobiltelefonon készített fényképfelvételt elküldte a részére, olyan rendszerszintű problémára hívta fel a figyelmet, amely miatt a munkáltató jogos gazdasági érdeke, vagy a beteg személyiségi jogainak megsértése kevésbé sérült, mint a mentődolgozók mellett, a mentéshez való jogon alapuló társadalmi érdek. Az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás során – melyet tanúl tanúvallomása is alátámasztott – egyértelműen igazolt, hogy maga az esetlap is kifejezetten a munkavállalói érdekképviselő érdekében került megküldésre a felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő részére. Az elsőfokú bíróság ezt kirívóan iratellenesen nem vette figyelembe.

[47] Az műsor1ban valóban megjelent a Alperes1 működése során fellépő problémák illusztrálásaként egy anonimizált esetlap, azonban a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonya azonnali hatállyal történő megszüntetésére nem adhat alapot az, hogy mint szakszervezeti tisztségviselő érdekképviselői feladati ellátása során a mentődolgozók munkájánál fellépő rendszerhibákra hívja fel a figyelmet és ennek érdekében egy darab anonimizált esetlapot mutatott be bizonyítékként, amelyet az műsor1 szerkesztője belátása szerint – a felperestől függetlenül – felhasznált.

[48] Álláspontja szerint a felperes, mint szakszervezeti elnök érdekképviselési tevékenysége körében járt el, ebből fakadó kötelezettségeit teljesítette.

[49] Álláspontja szerint az alperesi felmondás nem valós, nem okszerű, de nem is világos. Rámutatott arra, hogy az anonimizált esetlap egyértelműen mutatja azt a tényt, hogy az alperesnél kapacitáshiány van, amely nyilvánvalóan nemcsak a betegek ellátását érinti hátrányosan, de a mentődolgozók munkavégzését is.

[50] Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelnetőséget annak sem, hogy a perbeli esetlap anonimizált volt, meghatározott személy azonosítására alkalmatlan. Az elsőfokú bíróság által említett „egészségügyi illetve különleges adatok”-nak az információs önrendelkezési jogról és az információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info törvény) 3.§ 3. pontja alapján, csak a diagnózis (trombózis) felelt meg, azonban ez az adat sem volt személyhez köthető, személy beazonosítására alkalmatlan volt. Az anonimizált esetlap továbbításával a betegjogok nem sérülhettek, de így nem sértett szenzitív adatokat sem.

[51] Hivatkozott a Kúria Mfv.10.304/2019/5. számú döntésére, mely szerint a munkaviszony megszüntetésének csak az szolgálhat jogszerű alapjául, ha e kötelezettségét oly mértékben túllépve járt el, amely a munkaviszonyban való együttműködést lehetetlenné tette. A felperes álláspontja szerint nem járt el a kötelezettségeit oly mértékben túllépve, hogy az akár a munkaviszonyban való együttműködést lehetetlenné tette, erre az alperes sem hivatkozott.

[52] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által az Mt. 8.§-ára történő hivatkozás nem alkalmazható, mivel erre az alperes sem hivatkozott.

[53] A felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő érdekvédelmi tevékenysége körében járt el, magatartását kizárólag ebben a minőségben lehet értékelni. A perbeli esetben az 1 darab anonimizált esetlap megküldése a munkavállalói érdekvédelem körében indokolt volt, a kapacitás hiányt jelző nyomatékostól okirat. Nem lehet jogszerű indoka az azonnali hatályú felmondásnak a felperes érdekképviselői tevékenysége, e körben a felperes nem lépte túl a jogszabályban, illetőleg a bírói gyakorlatban elvárt mértéket.

[54] Az elsőfokú bíróság jogszabályellenesen hivatkozott a konzultáció elmaradásának hiányára, figyelemmel arra, hogy nincs ilyen kötelezettsége a szakszervezetnek.

[55] Ezentúl maga az alperes sem hivatkozott a felmondásban arra, hogy a jogos gazdasági érdek, illetve, hogy a közbizalom sérült volna. Az alperes a jó hírnevének sérelmére, a társadalmi megítélésének rombolására hivatkozott, továbbá arra, hogy az állítólagos kötelezettségszegő felperesi magatartás, a munkakör ellátásához szükséges bizalmat súlyosan megsértette, holott az a perbeli esetben kétségkívül nem raktáros/anyagmozgató munkakörben járt el.

[56] Figyelemmel arra, hogy az alperes a felmondásban a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek sérelmére nem hivatkozott, ezért az elsőfokú bíróság a kereseten túl terjeszkedett.

[57] Előadta, hogy a perbeli esetben a személyiségi jogok sem sérültek a felperesi magatartás folytán. Az adatok anonimizálásával ugyanis eleget tett a szükséges és elvárható kötelezettségének. Ezt a tényt azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, így a személyiség jogok megsértése nem történt. Sem az Info törvényt, sem a GDPR-t nem kell alkalmazni a nem azonosítható természetes személyekre, információkra. A perbeli esetlapra

az adatvédelmi rendelkezések már nem terjednek ki az Info törvény és a GDPR rendelet szerint (GDR rendelet Preambulum 26.).

[58] Hivatkozott arra, hogy az alperes nem kérte adatvédelmi szakértő kirendelését, így nem került részéről bizonyításra az, hogy a felperes nem volt jogosult az esetlap tartalmát, így az azonnali hatályú felmondásnak ezen indokát nem bizonyította.

[59] A felperes szakszervezeti tisztségviselőként járt el a szakszervezet független működése és a mentődolgozók érdekeinek hatékony védelme szempontjából, ezért az egészségügyi szolgálati jogviszonyból származó kötelezettségét nem sértette meg.

[60] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet iratellenes, miszerint rendszeres és megtúrt gyakorlat volt, hogy az alperesi munkavállalók érzékeny betegadatokat tartalmazó dokumentumokat küldtek meg a felperes részére, mivel ezt az alperes nem bizonyította.

[61] Az elsőfokú ítélet indokolásában tévesen hivatkozott a BH2005.117. számú határozatra, figyelemmel arra, hogy annak tényállása teljesen eltérő. A fentiek alapján az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes jogviszonyát.

Fellebbezési ellenkérelem

[62] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján. Előadta, hogy a felperesi fellebbezés sem konkrét jogszabályi helyet, sem kifejtett jogi álláspontot nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy mennyiben és milyen okból van helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének. Tekintettel arra, hogy a fellebbezés e körben nem felel meg a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek, így nincs helye az ítélet hatályon kívül helyezésének.

[63] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg. Az alperesi álláspont szerint az ítéletben rögzített tényállást kell akként értelmezni, hogy a bíróság az ott leírtakat látta megállapíthatónak és bizonyítottnak az alperesi intézkedésben foglaltakkal egyezően. Az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert a munkáltatói intézkedésben rögzített tények, az ítéleti tényállás tehát teljeskörű. Az alperesi álláspont szerint ténykérdés, hogy annak van jelentősége, hogy az esetlaphoz a felperes hozzájutott és azt továbbította. A tényállás szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felperes azt milyen jogi minőségben tette. Az ítélet lényegi megállapítása szerint a felperes szakszervezeti minőségének azért nincs jelentősége, mert a munkavállaló munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel a munkáltatója jó hírnevét, jogos gazdasági érdekét veszélyezteti. A felperes, mint munkavállalóra irányadó jogszabályok, mint szakszervezeti tisztségviselőre irányadó munkajogi szabályokat is megsértette. A Munka törvénykönyve ugyanis nemhogy kivételt nem támaszt, de a szakszervezet számára is előírja, hogy a tevékenysége a munkáltató jogos gazdasági érdekeit, valamint a személyes jogokat nem sértheti. A felperes magatartásával tehát akkor is jogsértést követett volna el, ha nem az alperes munkavállalója.

[64] A felperes azzal a magatartásával, hogy az esetlapról készült fotót a médiának átadta, megsértette a rá, mint munkavállalóra irányadó munkajogi szabályokat, egyúttal megsértette a rá, mint szakszervezeti tisztségviselőre irányadó szabályokat is. A felperest – amennyiben nemcsak szakszervezeti tisztségviselő, de egyúttal munkavállaló is – nem mentesíti szakszervezeti minősége a rá, mint munkavállalóra irányadó munkajogi szabályok alól. Az elsőfokú bíróság a felmondás okszerűsége kapcsán helyesen állapította meg, hogy a felperes azon magatartása, miszerint az esetlapról készült fotót a médiának eljuttatta, súlyosan sértő volt az alperesi munkáltató személyiségi jogaira, hírnevére, valamint gazdasági érdekére, továbbá megsértette a betegjogi adatokat.

[65] Az alperes meggyőződése, hogy semelyik beteg sem szeretné látni az egészségügyi dokumentációját, még anonim formában sem, semmilyen hírműsorban. A betegekben okkal merül fel a kérdés, hogy kik és milyen formában jutottak hozzá az ő szenzitív adataikat tartalmazó egészségügyi dokumentumhoz. Alperesi álláspont szerint mind a munkáltató jó hírneve, mind gazdasági érdeke sérült. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a szakszervezeti tevékenység a munkajogi kereteket nem lépheti túl, arra a munkajog megfelelő eszközöket biztosít a szakszervezet számára. Az ítélet e tekintetben nem túlterjeszkedő, mint ahogyan azt a fellebbezés állítja.

[66] A bíróság az alperesi hivatkozás nyomán, helyesen állapította meg, hogy a felperes magatartása nem értékelhető szakszervezeti tevékenységként, sőt annak kereteit jelentősen túllépte.

[67] A felperes egyebekben hivatkozott a fellebbezésében a munkajogi védelmére, melyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe, az alperesi álláspont szerint azonban az Mt. hivatkozott rendelkezése nyilvánvalóan nem jelent védelmet a jogsértő magatartásokkal szemben.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[68] A felperes fellebbezése megalapozott.

[69] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, azonban a döntésével és a jogi indokolásával nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[70] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, fellebbezési ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[71] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását az alábbiak szerint egészíti ki, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmazta az azonnali hatályú felmondást teljeskörűen.

[72] Az azonnali hatályú felmondásban foglaltak szerint, megállapítást nyert, hogy a felperes által megküldött adatok közlése az adatvédelmi jogszabályokat sértő módon, az Alperes1 Szabályzat1ába foglalt rendelkezések tudatos megszegésével, jogosulatlanul történt.

[73] A felperes jogellenes adatkezelést valósított meg azáltal, hogy olyan betegdokumentációba nyert betekintést, amelynek megtekintéséhez munkaköréből adódóan és egyéb jogalap hiányában sem volt jogosultsága. Egyebekben a munkáltató tudomására jutott az is, hogy a felperes hasonló módon, napi szinten hozzájut esetlapokról készült fényképfelvételekhez, ezáltal szintén jogosulatlan egészségügyi adatkezeléseket megvalósítva. Ezen jogosulatlan adatkezeléseket a munkáltató részére korábban szintén nem jelezte.

[74] A munkáltató számára kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy a felperes részére továbbított adatokat nemcsak tárolta, de azokat szándékosan továbbította az csatorna1. részére, vagy olyan harmadik személy részére, aki azt az csatorna1. részére továbbította, ugyanis a betegadatokat tartalmazó egészségügyi dokumentáció (esetlap) egy országos szintű médiumhoz, az csatorna1. televíziós csatornához került, mely csatorna fő műsoridőben, hírműsorában vágólapként felhasználva bemutatta.

[75] A műsorban bizonyos adatok kitakarásra kerültek, ugyanakkor azon körülmény, hogy az esetlaphoz a csatorna bármilyen formában hozzájuthatott, a munkajogi jogszabályok sérelmét már önmagában megalapozza. Ez utóbbi körülmény az Alperes1 társadalmi megítélését, jó hírnevét jelentős és súlyos mértékben rombolja, hiszen az állampolgároknak olyan meggyőződést alakít ki, hogy az Alperes1 által kezelt egészségügyi adataik bármikor nemcsak jogosulatlan személyek birtokába kerülhetnek, de azokat a Alperes1 egy országos szintű médiumhoz bármikor továbbíthatja, hogy azt felhasználhassa a műsorához egy egyszerű illusztrációként.

[76] Az azonnali hatályú felmondás rögzítette, hogy a felperes magatartásával megsértette az Mt. 6.§ (1) – (2) bekezdését, 52.§ (1) bekezdés d) pontját, 234.§ (3) bekezdését, az Info törvény 4. és 5. §-ait, a 3. § 10. pontját, továbbá az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 24.§ (2) és (8) bekezdés rendelkezéseit, az Alperes1 Kézikönyv1 Szabályzat2ának (a továbbiakban: Szabályzat) 7.1. pontjában foglaltakat, továbbá a 3. pontját, illetve a 10.1. pontját.

[77] A tényállásban körülírt felperesi magatartás jelentős kötelezettségszegést valósít meg, mely által a munkáltatói érdeket és a munkakör ellátásához szükséges bizalmat súlyosan megsértette a felperes.

[78] A felperes vonatkozásában az Alperes1 Etikai Kódexének „Előszó” elnevezésű pontjának rendelkezései is irányadóak. Az azonnali hatályú felmondás rögzítette, hogy a betegek egészségügyi ellátásba vetett bizalmának egyik legalapvetőbb garanciája, hogy

egészségügyi dokumentációjuk kezelése során az orvosi titokhoz fűződő joguk biztosítva legyen, mely a felperes részéről megvalósuló jogtalan adatkezeléssel súlyosan sérül, amely kötelezettség alkalmas volt a munkáltató jó hírnevének veszélyeztetésére is.

[79] Az így kiegészített tényállást alapul véve, a másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[80] A másodfokú bíróság hivatkozik az Info törvény 3.§ (1) pontjában rögzített, „érintett” fogalomra, mely szerint az bármely információ alapján azonosított vagy azonosítható természetes személy. Az Info törvény 3.§ 1.a) pontja szerint, azonosítható természetes személy: az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, azonosító szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy fizikai, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható.

[81] Az elsőfokú eljárás során tényállás egyértelmű volt, hogy a vágóképen a beteg keresztnéve, életkora, diagnózisa, továbbá a riasztás ideje volt látható.

[82] Az azonnali hatályú felmondás csak hivatkozott az Info törvény 3.§-ára, 4. §-ára, 5. §-ára, illetve a 3.§ 10. pontjára, azonban azt nem indokolta meg, hogy beteg egyértelműen beazonosítható volt-e, amely által megvalósult a jogellenes adatkezelés.

[83] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vágóképen megjelent adatok alapján a beteget nem lehetett beazonosítani, ezért érintettnek sem tekinthető, ennek következtében az azonnali hatályú felmondás indokolása nem valós az információs adatkezelés vonatkozásában.

[84] A felperes fellebbezése megalapozott volt, hogy az elsőfokú bíróság nem határozta meg egyértelműen, hogy mely felmondási okot találta valósnak és melyet nem.

[85] A felperes helytállóan érvelt, miszerint az alperesnél képvisellel rendelkező Szervezet1, mint a legnagyobb szakszervezet elnökeként a mentődolgozókkal való szoros kapcsolattartás, valamint a munkaviszonnyal kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése érdekében mentődolgozókat érintő problémákat megfelelő védelmi rendszer megtartásával nyilvánosságra hozhatja. Az érintett mentőápoló a felperest, mint szakszervezeti vezetőt kereste meg és hívta fel a figyelmét problémákra. A felperes szakszervezeti vezető tisztségviselői és munkavállalói szerepének elhatárolása fontos kérdés. A felperes szakszervezeti vezetőként a munkavállalók érdekképviselői szervezetének a képviselője, különleges jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik. A felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő e minőségben ismerte meg a hozzá eljuttatott esetlapot és azt továbbította az elnökség részére, és az elnökség döntése alapján e minőségben juttatta el a média részére anonimizált formában. A másodfokú bíróság egyetértett a felperes fellebbezésével, miszerint ez a felperesi magatartás nem minősül olyan munkavállalói kötelezettségzegésnek, amely alapot adhat az azonnali hatályú felmondásra. Ennek következtében az azonnali hatályú felmondásnak az Mt. hivatkozott rendelkezéseire vonatkozó indoka is megalapozatlan, ugyanis a felperes nem szegte meg az együttműködési

kötelezettségét, továbbá nem szegte meg az Mt. 52.§ (1) bekezdés d) pontjában meghatározott kötelezettségét, miszerint köteles a munkakörének ellátáshoz szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani.

[86] Nem állapítható meg az Mt. 234.§ (3) bekezdésében meghatározott jogszabályi előírás megszegése sem, hiszen a felperes a magatartásával nem sértette meg a munkáltató jogos gazdasági érdekeit, vagy személyiségi jogokat.

[87] A fentiek alapján nem állapítható meg az sem, hogy esetleg olyan meggyőződés alakulhat ki az állampolgároknak, hogy az egészségügyi adataikat bármikor jogosulatlan személyek birtokába kerülhetnek, figyelemmel arra, hogy a közzétett adatok alapján a beteg személye nem volt beazonosítható, ezért nem tekinthető érintettnek.

[88] Ennek következtében nem valósult meg az Alperes1 Kézikönyvének Szabályzatának 7.1. pontjában, továbbá a 10.1. pontjában foglalt rendelkezések megszegése sem, figyelemmel arra, hogy nem történt jogosulatlan adatkezelés.

[89] Téves az elsőfokú bíróságnak az okszerűsége történt hivatkozása, ugyanis az azonnali hatályú felmondás esetén az irányadó bírói gyakorlat alapján az okszerűséget nem kell vizsgálni. A Kúria „A felmondások és az azonnali hatályú felmondások gyakorlata” joggyakorlat elemző csoport összefoglaló jelentése tartalmazza, miszerint magában az okszerűség vizsgálata (a valóság mellett) a rendes felmondásnál értelmezhető, így a kötelezettségzegéssel indokolt rendkívüli felmondással/azonnali hatályú felmondásnál az okszerűség vizsgálata szükségtelen, a tényállási elemek egyenkénti és együttes vizsgálata teszi lehetővé a jognyilatkozat jogszerűsége vagy jogellenessége jogkövetkezményei alkalmazását.

[90] A felperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a szakszervezeti tisztségviselőknek érdekképviselte során kifejtett ténykedése, nyilatkozata a munkaviszonyban tanúsított magatartásától elhatárolandó. Az alperesi munkáltató a felperest a szakszervezeti tevékenysége során kifejtett eljárása miatt szankcionálta, a felperes szakszervezeti tisztségviselői minőségét munkaviszonyától nem kezelte elkülönítve. A felperes a fellebbezésében helytállóan utalt arra, hogy szakszervezeti tisztségviselőként érdekképviselői, illetve érdekvédelmi szerepet tölt be az ilyen tevékenysége során tett nyilatkozata a munkaviszonyban tanúsított magatartásától elhatárolandó. Szakszervezeti tisztségviselő e minőségben akár nagy nyilvánosság előtt is gyakorolhatja a tisztségéből fakadó jogait, a munkavállalók érdekeinek képviselését, védelmét.

[91] Az érintett mentőápoló a felperest szakszervezeti tisztségviselőként kereste meg, azzal, hogy szolgálatteljesítés közben a mentőfeladatról mobiltelefonon készített fényképfelvételt küldte meg, ezáltal olyan rendszerszintű problémára hívta fel a figyelmét, amelyben a felperes, mint szakszervezeti elnök eljárhatott. A felperes szakszervezeti vezetőként a munkavállalók érdekképviselői szervezetének képviselője, különleges jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik, amely eltérnek a munkavállalói jogoktól és kötelezettségektől, feladata a munkavállalók érdekeinek képviselése. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az esetlap kifejezetten a munkavállalói érdekképviselő érdekében került megküldésre a felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő részére. A felperes az esetlapot

anonimizálta, a szakszervezet elnökségével megtárgyalta, majd a döntés eredményeként – mint a szakszervezet elnöke, a szakszervezeti érdekképviselői tevékenysége részeként – felvette a kapcsolatot a riporterrel, a mentődolgozók munkáját nehezítő körülmények és a kapacitáshiány jelzése érdekében az esetlapot anonimizált formában megküldte. Az műsorban megjelent a Alperes működése során fellépő problémák illusztrálásaként az anonimizált esetlap, mely alapján azonban a beteget nem lehetett beazonosítani, így nyilvánvalóan adatvédelmi incidens, illetve jogosulatlan adatkezelés sem történt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes, mint szakszervezeti elnök, érdekképviselői tevékenysége körében járt el, ebből fakadó kötelezettségeit teljesítette. Az anonimizált esetlap azt a tényt támasztja alá, hogy az alperesnél kapacitáshiány van, amelyek a betegek ellátását érintik hátrányosan, illetve a mentődolgozók munkavégzését is.

[92] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az anonimizált esetlap bemutatása nem sértett betegjogokat, nem volt személyhez köthető, a személy beazonosítására alkalmatlan volt. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a perbeli esetlap anonimizált volt, így személyiségi jogok megsértése nem történt. Az Info törvény és a GDPR Rendelet Preambulum (26) bekezdése szerint az adatvédelem elveit ennek megfelelően az anonim információkra nem kell alkalmazni, nevezetesen olyan információkra, amelyek nem azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkoznak, valamint az olyan személyes adatokra, amelyeket oly módon anonimizáltak, amelynek következtében az érintett nem vagy többé nem azonosítható. Ez a rendelet ezért nem vonatkozik az ilyen anonim információk kezelésére, a statisztikai vagy kutatási célú adatkezelést is beleértve.

[93] A Kúria Mfv.10.304/2029/5. (BH2021.383.) számú eseti döntése szerint a szakszervezet elnökeként a felperes a jogok és kötelezettségek gyakorlása és teljesítése során, a szakszervezet képviseletében a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően a munkáltatóval kölcsönösen együttműködve, a jogait rendeltetésének megfelelően gyakorolva köteles eljárni. A munkaviszony megszüntetésének csak az szolgálhat jogszerű alapjául, ha e kötelezettségét oly mértékben jár el, amely a munkaviszonyban való együttműködését lehetetlenné tette.

[94] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nem járt el a kötelezettségeit oly mértékben túllépve, hogy amiatt a munkaviszonyát azonnali hatállyal meg kellett volna szüntetni. Az EH2008.1797. számú eseti döntés szerint a szakszervezeti tisztségviselő e minőségében nagy nyilvánosság előtt is gyakorolhatja a tisztségéből fakadó jogait, ideértve a munkavállalók jogainak védelmét. A felperes szakszervezeti tisztségviselőként érdekképviselői, illetve érdekvédelmi szerepet tölt be, az ilyen tevékenysége során tett nyilatkozata, a munkaviszonyban tanúsított magatartásától elhatárolandó.

[95] A felperes, mint szakszervezeti tisztségviselő érdekvédelmi tevékenysége körében járt el, magatartását e minőségben kell értékelni, mely magatartása nem volt olyan súlyú kötelezettségszegés, amely miatt azonnali hatályú felmondással meg kellett volna szüntetni a munkaviszonyát.

[96] Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes hasonló módon, napi szinten hozzájut esetlapokról készült felvételekhez, ezáltal jogosulatlan adatkezelést valósít meg, így az azonnali hatályú felmondás ezen indoka is jogellenes.

[97] A felperes helytállóan utalt a fellebbezésében arra, hogy a munkáltató nem hivatkozott a felmondásban a jogos gazdasági érdek sérelmére, ezért az elsőfokú ítélet e körben tett indokolását a másodfokú bíróság mellőzi.

[98] A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy azonnali hatályú felmondásban szereplő indokok nem valósak, így az jogellenes.

[99] A másodfokú bíróság az Mt. 83.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes kérelmére a munkaviszonyt helyreállította.

[100] Az Mt. 83.§ (2) bekezdése alapján a munkaviszony helyreállítását követően keletkezett, a munkaviszonyban töltött időhöz kapcsolódó jogosultság tekintetében a munkaviszony megszüntetése (megszűnése) és annak helyreállítása közötti tartamot munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni, ezért a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[101] Az Mt. 83.§ (3) bekezdése szerint meg kell téríteni a munkavállaló elmaradt munkabérét, egyéb járandóságát és ezt meghaladó kárát. Elmaradt munkabérként a munkavállaló távolléti díját kell figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt a felperesösszecszerű kereseti kérelmét nem vizsgálta, bizonyítási eljárást nem folytatott le, ezért a másodfokú bíróság közbenső ítéletet hozott, azösszecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróságnak kell lefolytatni a bizonyítási eljárást.

Záró rész

[102] A másodfokú bíróság a Pp.383. § (5) bekezdése alapján közbenső ítéletet hozott, így csupán a perköltség összegét határozta meg, annak viselése kérdésében az elsőfokú bíróság dönt.

[103] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[104] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. §-a zárja ki.

Budapest, 2025. május 8.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulicity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

